

HECE AYLİK EDEBİYAT DERGİSİ YIL: 26 SAYI: 309 EYLÜL 2022 ISSN 1301-210X

HECE

EYLÜL 2022

309

Rasim Özdenören / Rahmet ve Saygıyla... / 5

ŞİİR

Abdurrahim Toprak / Çizim / 6

Faruk Uysal & Leyla Arsal / Labirent / 7

Nurettin Durman / Uzaklara Söylediğim / 8

Mehmet Ayıcı / Bakın Sizi / 9

Ali Sali / Sisin Ettikleri I / 10

Tunay Özer / Demans / 12

Yunus Emre Altuntaş / Şaşarsın / 14

İsmail Aykanat / Gibi Sen / 15

Ahmet Mentеш / Kan Kemikleşir / 16

Bilal Can / Che Voui / 17

Hüseyin Kır / Zaman Kıymıkları / 19

Süleyman Geleri / Zanzibar / 20

Aziz Kağan Güneş / Geri Sayım / 22

Mehmet Doruk Kandemir / Musa Erođlu, Muhlis Akarsu, Bozuk Gözlerim / 23

Kaan Eminođlu / Dosta Cider / 24

Ahmet Dođru / Uyum Üstüne / 25

Ayşe Altıntaş / Göğsümdeki Ferman / 27

Alaaddin Hekim / Bazı Ağaçlar İçin Uykü Saati / 28

Ahmet Yılmaz / Ardında / 29

Mahmut Hatunanaođlu / İflah Olmaz Bir İflah Olmaz / 30

HECE'DE İLKLER

Enes Cebe / Kalp Sarsıntısı / 31

KUR'AN: HERKESE İNEN KİTAP

Cahit Koytak / 'Müzzemmil' / 'Örtülere Sarınan' Süresi / 33

HECE TAŞI

RASİM ÖZDENÖREN'e Rahmet ve Saygıyla

Hasan Aycın / Çizgi / 39

Cahit Koytak / 'Gönüllere Kayan Yıldız' / 40

Faruk Uysal / Hurufat / 43

Duran Boz / Rasim Özdenören Kronolojisi (1940-2022) / 44

Ömer Faruk Ergezen ile Rasim Özdenören Üzerine / Konuşan: Özlem Güner / 49

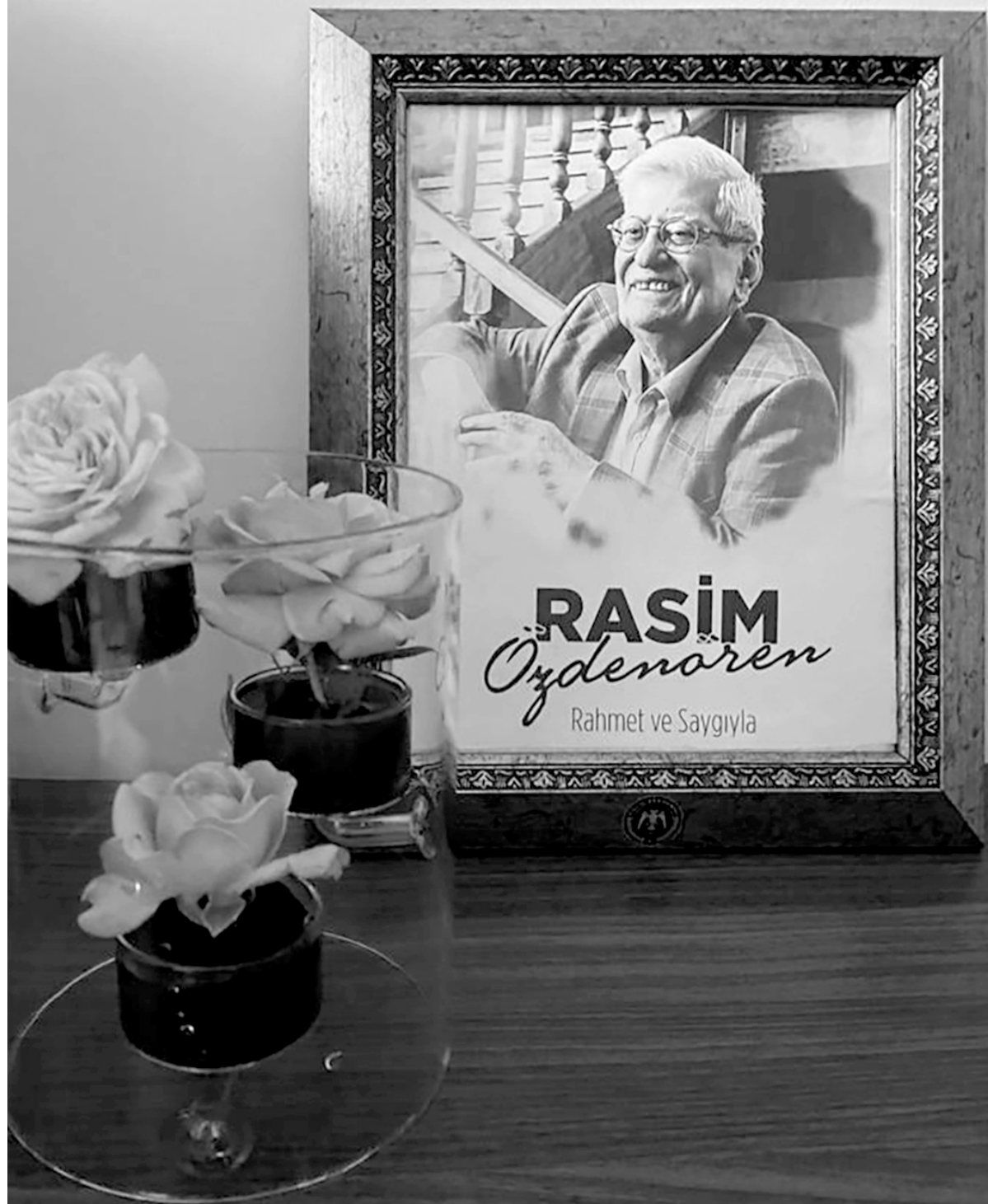
- Arif Ay** / O Bir Kandildi / 54
- D. Mehmet Dođan** / Rasim Özdenören'in Mavera Yolculuđu... / 56
- Turan Koç** / Rasim Özdenören İngilizce Hocam da Oldu / 63
- İbrahim Demirci** / Rasim Özdenören'e Teşekkür / 67
- Ali Ulvi Temel** / Rasim Abi'yle Elli Yıla Varan Tanışıklığım / 68
- Ali Göçer** / Rasim Abi / 71
- Cihan Aktaş** / Çalışkan, Hatırlı, Her Daim Genç / 73
- Ali Haydar Haksal** / Kuyu'dan Kuyuya Geçiş / 75
- Yıldız Ramazanođlu** / Hatırlayan Adam / 81
- Şükrü Karatepe** / Rasim Özdenören'in Deneme ve Öykü Dışındaki İlgileri / 83
- İbrahim Halil Çelik** / Rasim Özdenören ile Sabaha Kadar Muhabbet / 88
- Mehmet Hayri Maraşlıoğlu** / Zor Yazı / 93
- Yılmaz Daşcıoğlu** / Rasim Özdenören'in Bıraktığı / 97
- Mehmet Narlı** / İzler ve Suretler: Rasim Özdenören / 100
- Recep Seyhan** / Özdenören Öykücülüđüne Bazı İşaretler / 103
- Şaban Sağlık** / İnsanın Hâlleri ve Rasim Özdenören / 106
- Abdullah Harmancı** / Otobanda 160'la Giderken... / 118
- Sadık Yalsızuçanlar** / *Denize Açılan Kapı*ların Öykücüsü / 121
- İbrahim Eryiđit** / Rasim Özdenören'i Yaşamak / 123
- Ali Sali** / "Yazının Götürdüđü Yere Gitmem" / 125
- Âtîf Bedir** / Rasim Özdenören: Derinlik, Ayrıntı, Ciğerden Söylemek ve Yazmak / 130
- Mehmet Ayıcı** / Ankaralı Rasim Bey / 133
- Hasibe Çerko** / Elveda Büyük Usta / 135
- Mehmet Kahraman** / Karşılık Bulmuş Bir Hikâye: Rasim Özdenören / 137
- Zeynep Sati Yalçın** / Rasim Özdenören'in "Boşluktaki Duruş" Öyküsünde Anlam Arayışı / 139
- Taha Çađlarođlu** / Rasim Özdenören ile Bir Hatıra (7 Şubat 2009) / 144
- Ahmet Karacan** / Rasim Özdenören Öyküleriyle Bize Ne Söyledi? / 148
- Mehmet Doruk Kandemir** / Ölümün Çok Sesliliđi / 151

AYIN SÖYLEŞİSİ

Dođan Hızlan ile Söyleşi / Konuşan: Şeyma Subaşı / 154

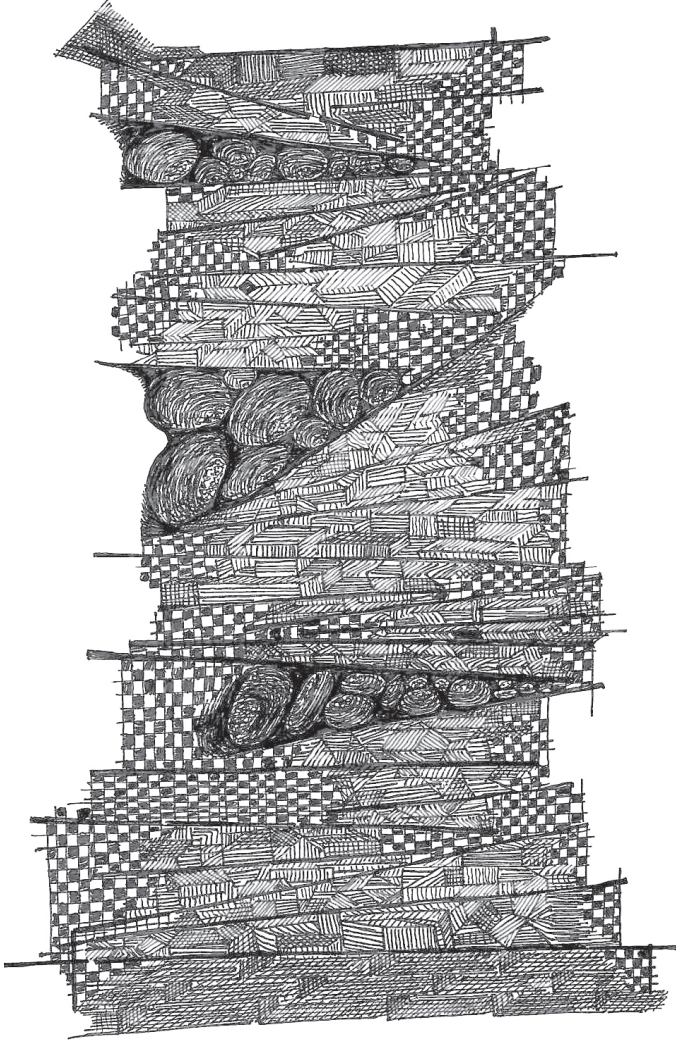
YAZI

Mustafa Kara / Hz. Hüseyin / Hüseyin Kâşifi Fuzûlî / Âşık Çelebi / 158

RASİM
Özdenören
Rahmet ve Saygıyla

Çizim: Abdurrahim Toprak

-Görsel Faruk Uysal & Leyla Arsal şiirine dahildir-

Faruk Uysal & Leyla Arsal

LABİRENT

bu bir aforizma; nasıl düřtüm bu çukura
en son bir operasyon dosyasında görüldü fotoğrafım
bu yanılğalar kuyusunda bu kurşuni çaresizlikte
çukur kazıcı mı, yoksa bir gezgin miyim ben
kendini kendi parmak izinin kıvrımlarında kaybeden?

arayışların da olmalı değil mi bir nîrengisi
buldukça sükûnete erişmez mi insan
kayıplarının arşa değen teessüründen
yenilgiyi kavramaz mı yanılğaların etkusuyla
ne söylüyor bu kısır döngü dönüştürerek belleği?

duyguları esir alan bu sonsuz karanlıkta
rastgele atılan adımlarla ilerlemek
sarsıyor yüreği dönüp dolaşıp aynı yere gelmek
yok mu bu dehşet sarmalından bir çıkış
eskilerden bir iz, bir tamga ya da bir ışık

belki de belleğin gücünü bir sorgulamadır bu
hafif dokunuşlar çünkü ele veriyor eşyanın sırrını
görmekle görememek arasında titreşen imgeler
beni kehanetiyle kenetleyen bir holograma dönüşüyor
bir sezgisel aydınlık beliriyor ufkumda aniden

tam da bedenim yorgunluktan parçalara ayrıldığı
tam da her şeyin hiçliğe dönüştüğü an
ihtişamıyla bu sezgisel aydınlığın
yeniden can buluyor bu çaresiz hiçlik, bu imgesel görüntü
serpilip şiir oluyor aforizma.

ah! evet sezgidir benim gözümün gözü
odur karanlık başlangıçlarımı şiirle sonlandıran aydınlık.

Nurettin Durman

UZAKLARA SÖYLEDİĞİM

Gördünüz mü cırlak napalm bombası
Gibi sarılmış kalabalıklarına şehirlerin
Bu ölüm onun için bu ölüm sana gelsin
Çıkıyorlar ardından planlar projeler
Bak hemşeri olacağız az ilerde bir yıkım
Bize bakıyor gördün mü gözleri şehla
Bakıyor dünya biraz da savruk ve kırçıl
Dursun diye salıntı olan ne varsa iyice.

Gördünüz mü hışımla mesela gelenin
Bir orada musibet bir burada husumet
Katliamlar işgaller soykırımlar sonunda
İntikamı alınır belki köleler Kızılderililer
Zamanlar içinden geçip yeni zamanlara
Dünya kendini onarıyor yeniliyor gibi
Bir ihtimal içinde yarını bekleyenler
Daha neler olacak kim bilir daha neler.

Gördünüz mü nereye gider şaşınca böyle
Nereye kadar kırımlardan yıkımlardan
Dağlardan ovalardan metrolardan geçip
Her şeyin akıbeti var her şeyin bir tarafı
Karşılamıyorsa kimse kimsenin selamını
Durun desem işe yarar mı bilemiyorum
Kendini yaşlara boğacak çünkü gülünü
Koklamadan öldürüyor çocuklarını.

Mehmet Aycı

BAKIN SİZİ

Benim bir gökyüzüm var siz onu görmediniz
Bildiğinizce değil bulutum, yağmurların
Kapandığımda gece açıldığımda deniz
Bile noktacak kalır renkleri ufukların
Bir görebilseydiniz...

Benim bir ağacım var siz onu görmediniz
Her dalında bin türlü bin bahçe bereketi
Aklınızı oynatan koku rüzgârlarına
Dilinizi çıldırtan lezzet rüzgârlarına
Kapılır giderdiniz...

Benim bir rüzgârım var siz onu görmediniz

Ali Sali

SİSİN ETTİKLERİ I

bir sis bulutu fırlatır
gözlerinin önüne ifrit

1

öfkeli rüzgârlar geçilmez kılar denizi
köpüren öfkesiyle dalgaları
her ses nüfuz eder işittik ve itaat ettik lafzına
söylenti olarak kalır
sahibi söylentidir çünkü o sözlerin
hiçbir yerde kalmamıştır sükûnet
hiç huzur bırakmaz

gürültü sanırsın kısık sesli mırıltılardır
oysa söylentinin kaynağı

sis binlerce yalanı beraberinde getirir
yerlerinden edilir kelimeler
karıştırılıp döndürülürler şurada burada
söylentiler oluşur gerçeklerle karışık
sağır kulaklara doldurur kimileri
kimileri bir haber niyetine anlatır durur
yayıldıkça artar söylenti

2

her anlatan kendisinden bir şey katar
ekler peşi sıra rengini kelimelerin
terk eder saflık o meskeni
bırakarak yerine yanılığını
yıldı kaplar yürekleri
fısıltılar çalındıkça kulaklara
denizde ve toprakta yer edinen fısıltı
semaya diker gözünü
görmek için arzda ne olup bittiğini

ve buluttan doğar seni tedirgin
seni endişeye sevk eden varlıklar
mağaraya sığınmak istersin
ağaçların istila ettiğini görmeden
yanıp tutuşur yüreğin sisin artmasıyla
esrikliği sarar ihtimal kulağında
izi duran fısıltıların

Tunay Özer

DEMANS

kadıköy'de bir parkta idim
denize karşı, bir başına
yanımdaki banktaydı o da
yaz çoktan bitti, dedi
kabaran dalgalara bakarak

parça bölük idi konuşması
iç rabitadan yoksun
rüzgârın rastgele açtığı sayfalar
ne anlatıyorsa, öyle

*annem, kiraz almaya yolladıydı
nişanlımla buluşacağım şimdi
gizliden gizliye
her gün oynadığımız bir oyun bu
yüzünün yarısına düşen ışıkla*

yeni bir görme biçimi
geliştirmişti, anlaşılan

*en kesif yalnızlık
karanlıkta kalp atışlarını duyduğum
duyup da uyuyamadığın andır
diye ekledi*

kendi yalnızlığında yosunlanmış
bir akasyaya benziyordu
eski bir kraliçeye
sararmış yapraklardan bakan
zaman algısı paramparçaydı

belleğimde tamamladım onu
bir şiirin içinde
hayat, yazdıklarıyla aynı olmaz yine de
biliyorum

bilmemenin pusları her şeyi
olduğundan güzel yapar
belki de eşsiz bir deneyim yaşamıştı
kendi büyüklüğünde boğulan
böylesi aşklar varmış eskiden çünkü

ip kopmuş
dolambaçta dağılmıştı hayalleri
vakit geçmişti fakat
şeyler durmuştu öylece

şüphe, zırhlarından soyunan
billur bir inanç olmuştu

ne büyük saadetti
boşa düşürmek
hafızanın keskin ataklarını

birgün artık olmayacak
uyanacaksın, o orada olmayacak
ne önemi vardı gerçekte
tekrar buluşacaklardı nasılsa

sevgi ve inanç çoğunlukla
aklın yolunu izlemezdi

bugün gelmeyecek galiba
diyerek, kalkıp gitti

gümüş burunlu bir sandal
yaldızlı sulara ilerliyordu

kalbimi o kadar yakından incelemek
yormuştu beni, aşkın bu ölü bedeninde
rüzgâr dolu bir konağa dönüşen parkta
usulca çıkıp gittim ben de

Yunus Emre Altuntaş

ŞAŞARSIN

Bir katı ölüm ki yankısı dağ ardından
Üç asırlık yoldan üç kurnanın başından
Şatır Gılgamış havasında çivili çekiçli heceli
Dost gibi gelir ıpsız yanına uzanır şaşarsın

Tevekkeli boşuna durmuyor yazın orta yeri
Sıvanmış alaca kollarında derin yaralar
Kıymık aşırmış sağ ecesi düşeyazmış
Hünnap dikmiş ağdasına sel sanır şaşarsın

Bu yaylının oraya varamayacağı belli
Belli ovanın ortasından geçen med-cezir çare değil
Susuz güncesiz kalasız sıptır tahtası
Gönle düşen o ilk cümleyi duysan şaşarsın

İnsan hani şu et giydirilmiş kasnağı billur ruh
Kemiğine sulanan dişlerin sallantılı gecesi
Sunturlu haminnem elleri ezelden kınalı
Açsan görsen içindeki sıvıları şaşarsın

Yol azgın kendi halinde ikinci haylazı
Koydurmuyor sevişenlerin tabanını ayazını
Güleç saatlerinden yıkılmıyor Hızır'ın tuttuğu
Perdeyi çeksen ardını görsen şaşarsın

İsmail Aykanat

GİBİ SEN

ben geceye ađıt
gündüze külüm
dökül
anzelha dökül
gibi şeydâ
gibi esrik
gibi nâlân

bir ân ki hüzüdür yüzün bana
ve şeb-i yeldâ gibi
kuşatır ömrünü sayrı
ve ecel süvarileri gibi
ađlıyorum sana anzelha
ađlıyorum ve ince bir nef'î olarak
dolaşıyorum kıyılarında

ben gömüdeki nefesim sen sesisin gömünün
yanıldıkça hüzn gibi yanılan

eski bir yazısın sen
ama çözemiyorum
gibi zorluk
gibi anka
gibi yankı

Ahmet Menteş

KAN KEMİKLEŞİR

İşte kaynamakta olan kazan
İşte bir kuş yavrusunun havada ilk süzülüğü
İkisi aynı kapıdan akar: ölüm ve yaşam
Aynı tavan arasından çıkar milyon kez
Yıllanmış tabutun içine yatırılmış yıpranmış insan

Ufalanır beyni kayalar gibi rüzgârda
O yokluk erinin
Ki onun çağı ufalanışların çağıdır
Dikerek gözlerini ilerlemek
Varmak için, yanmak ve yağmalanmak için
Durmadan koşar da
Çarpar ancak soğuk duvarlarına labirentinin

Bütün güneşlerini, dünün bugünün yarının
Konuk etmek ister göğünde
Ki onun göğü en geniş sığınma evidir
Kendinden kaçmalar dünyasının

Kirini de bilir dünyanın
Temiz neresi varsa oralarını da
Bilir neresinde ağlanacağını şarkının
Gülünmeyeceğini hayatın hiçbir yerinde

Geçmişin yangınında kül olduğu tuzaklarda
Onunla başlar dağlar çürümeye
Güneşsizliği emrettiği yazlar şimdi çok uzaklarda